

60,000 Kr., som allerede nu ere anvendte, skulle være anvendte til ingen Nytte, saa bør man fuldføre dette Arbejde og søge at gøre det saaledes, at det kan staa i Fremtiden. Hvis man ikke ved Anbringelse af Moler ude i Havet vil forhindre Sandet fra at skille ind i Abningen, Gattet, saa vil dette efterhaanden drage mere og mere Syd paa, og man er da udsat for, at Gattet meget snart vil lukkes. Vi have set det før. Saa vidt jeg erindrer, har der i den korte Tid, Kanalen har været der, allerede været Luftet en Gang paa Grund af de tilstedeværende Forhold, og man har maattet gøre Ekstrarbejde for at faa det udgravet. Saadanne Forhold kunne let indtræffe paa ny. Derfor tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden herpaa.

Der er paa § 19 adskillige Poster, som jeg vil tillade mig paa ny at henlede Opmærksomheden paa. Der er først en Post angaaende Redningsvæsenet. Det Mandskab, der er ansat ved Redningsvæsenet, faar et altfor ubetydeligt Vederlag for det farefulde Arbejde, som det har. Min ærede Kollega fra Bornholm (Blem) paatalte det i Fjor. Altsaa har jeg i og for sig ikke opfundet det, men jeg finder Anledning til at henlede Opmærksomheden paa det paa ny. Lønningen til Baadsførere og til Mandskab er 36 til 48 Kr. om Aaret, og det maa man dog nok indrømme er ikke nogen Betaling for en Mand, der hver Dag udsætter sit Liv for Faren. Naar man altsaa paa disse Steder har villet lade sig nøje med en saadan Betaling, saa maa det grunde sig i, at Fiskernes Naar der ere saa daarlige, at de tage mod hvad som helst, der i saa Henseende bydes dem, eller ogsaa maa man gaa ud fra, at Mennekkerligheden hos dem er saa stor, at de fremfor alle andre ville ofre sig for deres Medmennekter. Jeg tror, at i Virkeligheden er noget af begge Dele Tilfældet. Men jeg finder, at det er urigtigt og uforsvarligt, at Staten stiller saadanne Krav og ikke giver et passende Vederlag for det farefulde Arbejde, da den ikke i andre Tilfælde er saa sparsom med Lønninger til sine Embedsmænd og Funktionærer. Der er jo mange Mennekkers Liv, der ved denne Virksomhed er gaaet tabt, og det er vistnok ikke mange Familier der kunne rose sig af, at de bagefter have faaet en saadan Understøttelse fra Statens Side, som de maatte have Krav paa netop i den Anledning. Nu er der blevet fremsat her i Aar Forslag om at faa tillagt Enken efter den berømte Redningsmand fra Skagen, Lars Kruse, en aarlig Understøttelse. Jeg vil haabe, at det maa blive ført igennem, og at det kan være en Foranledning til, at man drager mere Omsorg for de Mennekter og

deres Slægtninge, som for Eftertiden maatte ofre sig i denne farefulde og meget vigtige Stilling i Samfundet. — Saa samme Budget har jeg tidligere omtalt nogle Forhold vedrørende Fiskeriet. Jeg har ogsaa tidligere omtalt, at jeg synes, at den Post, som findes paa II. B. 4., gerne kunde udgaa. Den angaar Tilsynet med Fiskeriet i Farvandene inden for Stagen, og det er jo dog erkendt fra alle Sider, at den ikke gør nogen virkelig Nytte. Skønt den saa godt som ingen Betydning har, bliver den dog staaende. I den Henseende er den højtærede Indenrigsminister ikke sparsommelig. Derimod er der andre Poster, hvor Sparsommeligheden kommer frem. Saaledes beklager jeg, at det ikke er blevet til noget med en lille Bevilling, som i finansiel Henseende ikke har nogen Betydning, og som jeg omtalte for to Aar siden. I Aar havde jeg haab om, at den skulde blive gennemført. Det er den lille Bevilling paa 300 Kr. til en Udflækningsanstalt i Nexø, men den ærede Minister har endnu ikke fundet Anledning til at imødekomme dette Ønske. Jeg mener, det er en ganske ringe Begøring, men det er dog noget, som har megen Betydning for Fiskerne paa Bornholm. Jeg tror, det er naturligt, at der i den Henseende bliver gjort noget for dem, da der lever en Fiskerbefolkning der paa ca. 700 Familier. Det har dog nogen Betydning, at de faa dette ringe Beløb af 300 Kr. Der gives rigtignok 300 Kr. i Forvejen, saa at det i det hele bliver 600 Kr. Da Bevillingen har ikke saa lidt at sige for de gamle og affældige Fiskere, der ikke kunne drive andet Fiskeri end efter Ørreder og Laks, som komme i Nærheden af Kysten, tillader jeg mig paa ny i Aar, da man dermed kan imødekomme berettigede Krav, at henstille til den højtærede Minister, om han ikke vil imødekomme dette simple og ubetydelige Krav. Foruden dette vil jeg endnu omtale et Par andre Ting, vedrørende Bornholm, som ikke findes paa Finansloven. Det er for saa vidt fedeligt, at man hvert Aar skal komme med ny Krav. Jeg ved saa godt, at der er adskillige af mine ærede Kolleger, der begynde at smile, naar man begynder at tale om Bornholm; thi de tænke som saa, der kommer altid noget nyt frem vedrørende Bornholm. Jeg vil dog tillade mig at sige til de Herrer, at naar jeg kommer frem med noget, vilde jeg gerne have, at de skulde være overbeviste om, at det er noget, som jeg anser for at være godt og nødvendigt, at det er Krav, som jeg finder i høj Grad rimelige. Derfor beder jeg de Herrer om at have et velvilligt Øre over for de Krav, der i saa Henseende blive stillede, selv om de maatte synes,